

Warszawa, 23-12-2025 r.

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Marcin Wiącek

XI.7061.30.2025.DB

Pani

Agnieszka Dziemianowicz-Bąk

**Ministra Rodziny, Pracy i Polityki
Społecznej**

Szanowna Pani Minister,

mając na względzie wnioski wpływające do Rzecznika Praw Obywatelskich, a także mandat Rzecznika jako organu monitorującego wdrażanie postanowień Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych¹, zwracam się do Pani Minister w sprawie sytuacji osób z niepełnosprawnościami ubiegających się o uzyskanie dofinansowania uczestnictwa w turnusie rehabilitacyjnym ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Osoby z niepełnosprawnościami mają prawo do osiągnięcia najwyższego możliwego poziomu stanu zdrowia, o czym stanowi art. 25 Konwencji. Prawo to obejmuje nie tylko dostęp do świadczeń opieki zdrowotnej, ale również usługi mające na celu ograniczenie i zapobieganie pogłębianiu się niepełnosprawności, w tym u dzieci i osób starszych. Przepis art. 26 ust. 1 Konwencji stanowi, że władze publiczne są zobowiązane podejmować skuteczne i odpowiednie środki w celu umożliwienia osobom z niepełnosprawnością uzyskania i utrzymania możliwie największej niezależności, pełnych zdolności fizycznych, umysłowych, społecznych i zawodowych oraz pełnego włączenia i udziału we wszystkich aspektach życia. W tym celu

---

¹ Konwencja o prawach osób niepełnosprawnych, sporządzona w Nowym Jorku dnia 13 grudnia 2006 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 1169, ze zm.; dalej: „Konwencja”).

obowiązane są do zorganizowania, wzmocnienia i rozwinięcia usług i programów w zakresie wszechstronnej rehabilitacji, w szczególności w obszarze zdrowia, zatrudnienia, edukacji i usług socjalnych.

Turnus rehabilitacyjny² jest definiowany jako zorganizowana forma aktywnej rehabilitacji połączonej z elementami wypoczynku, której celem jest ogólna poprawa psychofizycznej sprawności oraz rozwijanie umiejętności społecznych uczestników, między innymi przez nawiązywanie i rozwijanie kontaktów społecznych, realizację i rozwijanie zainteresowań, a także przez udział w innych zajęciach przewidzianych programem turnusu. Turnusy rehabilitacyjne należą do podstawowych form aktywności wspomagającej proces rehabilitacji zawodowej i społecznej osób z niepełnosprawnościami³.

Uczestnictwo w turnusie rehabilitacyjnym jest dofinansowane ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, zaś wnioski o przyznanie tej formy wsparcia są rozpoznawane przez właściwe powiatowe centra pomocy rodzinie.

Uzyskanie dofinansowania jest uzależnione od spełnienia warunku niepełnosprawności i kryterium dochodowego⁴. Ponadto przepisy wykonawcze do ustawy o rehabilitacji⁵ wskazują dodatkowe warunki uzyskania dofinansowania, takie m.in. jak: skierowanie na turnus na wniosek lekarza, pod którego opieką osoba z niepełnosprawnością się znajduje; niekorzystanie w tym samym roku z dofinansowania na ten cel; wybranie organizatora turnusu, który posiada wpis do rejestru organizatorów turnusów; złożenie oświadczenia o wysokości dochodu; zobowiązanie się do uczestniczenia w zajęciach przewidzianych w programie turnusu; zobowiązanie się do przedstawienia podczas pierwszego badania lekarskiego na

---

² Art. 10c ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 913; dalej: „ustawa o rehabilitacji”).

³ Art. 10 pkt 2 ustawy o rehabilitacji.

⁴ Art. 10e ust. 1 ustawy o rehabilitacji.

⁵ Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie turnusów rehabilitacyjnych (Dz.U. z 2007 r. Nr 203, poz. 1694; dalej: „rozporządzenie o turnusach rehabilitacyjnych”).

turnusie zaświadczenia lekarskiego o aktualnym stanie zdrowia (w niektórych przypadkach)⁶.

Przy rozpatrywaniu wniosku o dofinansowanie bierze się pod uwagę stopień i rodzaj niepełnosprawności wnioskodawcy oraz wpływ niepełnosprawności na możliwość realizacji przez wnioskodawcę kontaktów społecznych w codziennym funkcjonowaniu, a także uwzględnia się na korzyść wnioskodawcy fakt niekorzystania z dofinansowania w roku poprzednim⁷.

Pierwszeństwo w uzyskaniu dofinansowania mają osoby z niepełnosprawnością, które posiadają orzeczenia o zaliczeniu do znacznego i umiarkowanego stopnia niepełnosprawności albo równoważne, a także osoby niepełnosprawne w wieku do 16 lat albo w wieku do 24 lat uczące się i niepracujące – bez względu na stopień niepełnosprawności⁸. Jednocześnie uzyskanie dofinansowania w danym roku nie wyklucza możliwości uzyskania dofinansowania w roku następnym⁹.

Przepisy przewidują również rozwiązania mające zastosowanie w sytuacji znacznego niedoboru środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w stosunku do istniejących potrzeb w zakresie dofinansowania uczestnictwa osób niepełnosprawnych w turnusach rehabilitacyjnych. W takim przypadku powiatowe centrum pomocy rodzinie może obniżyć wysokość dofinansowania (nie więcej niż o 20 %) albo przyjąć zasadę przyznawania dofinansowania tej samej dorosłej osobie niepełnosprawnej raz na dwa lata¹⁰.

Mimo że zasady przyznawania dofinansowania wydają się co do zasady jasne, co roku do Biura Rzecznika Praw Obywatelskich wpływają **skargi obywateli, których przedmiotem jest sposób rozpoznawania spraw z zakresu przyznania dofinansowania do turnusu rehabilitacyjnego**. Wśród zgłaszanych Rzecznikowi wątpliwości dominują dwie kwestie: forma prawna informacji o sposobie rozpatrzenia wniosku o przyznanie dofinansowania, a tym samym możliwość zaskarżenia takiego

---

⁶ § 4 rozporządzenia o turnusach rehabilitacyjnych.

⁷ § 5 ust. 11 rozporządzenia o turnusach rehabilitacyjnych.

⁸ § 5 ust. 12 rozporządzenia o turnusach rehabilitacyjnych.

⁹ § 5 ust. 13 rozporządzenia o turnusach rehabilitacyjnych.

¹⁰ § 6 ust. 3 rozporządzenia o turnusach rehabilitacyjnych.

działania organu oraz wprowadzanie przez organy dodatkowych warunków podziału środków przeznaczonych na ten cel.

I. Forma prawna informacji o sposobie rozpatrzenia wniosku

Powiatowe centrum pomocy rodzinie w terminie 7 dni od dnia rozpatrzenia wniosku ma powiadomić w formie pisemnej wnioskodawcę o sposobie jego rozpatrzenia, zaś informacja o rozpatrzeniu wniosku powinna zawierać m.in. imię i nazwisko, adres i numer PESEL albo numer dokumentu tożsamości, informację o wysokości przyznanego dofinansowania (dla osoby z niepełnosprawnością i dla opiekuna) i uzasadnienie – w przypadku nieprzyznania dofinansowania¹¹.

Wątpliwości tak organów, jak i obywateli, budzi kwestia, jaką formę przybiera – na podstawie wskazanych przepisów – informacja o wysokości przyznanego dofinansowania lub nieprzyznaniu dofinansowania. **W mojej opinii wymieniona informacja ma charakter decyzji administracyjnej.**

Zgodnie z art. 104 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 1691; dalej: „k.p.a.”), organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej. O tym, czy dany akt jest decyzją administracyjną przesądza nie jego nazwa, lecz treść i charakter sprawy, w której został podjęty.

Sądy administracyjne przyjmują, że w przypadkach, gdy ustawodawca upoważnił organ administracji do rozstrzygnięcia indywidualnej sprawy jednostki, lecz nie wskazał wyraźnie formy prawnej działania organu, należy kierować się tzw. domniemaniem rozstrzygnięcia sprawy w formie decyzji administracyjnej¹². Należy je stosować w sytuacji, kiedy z normy prawa materialnego, stanowiącej podstawę jej wydania, można w sposób nie budzący wątpliwości wyprowadzić w drodze konkretyzacji normy prawnej, uprawnienia lub obowiązku jednostki, dla którego nie została przewidziana wprost forma działania organu w drodze decyzji

---

¹¹ § 5 ust. 14 i 15 rozporządzenia o turnusach rehabilitacyjnych.

¹² Zob. m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 31 sierpnia 1984 r. (sygn. akt SA/Wr 430/84): „w przypadku gdy uprawnienie strony nie powstaje bezpośrednio z mocy prawa, lecz w wyniku konkretyzacji normy prawnej, organ administracji państwowej - o ile nie jest przewidziana inna forma jego działań – obowiązany jest dokonać tej konkretyzacji w drodze decyzji administracyjnej”.

administracyjnej. Mając na względzie ochronę praw jednostki, jaką uzyskuje ona w przypadku sformalizowanego postępowania administracyjnego, należy przyjąć, że w wątpliwych sytuacjach mamy do czynienia z decyzją administracyjną w rozumieniu art. 1 pkt 1 k.p.a.¹³.

Domniemanie rozstrzygnięcia sprawy w formie decyzji administracyjnej jest konsekwencją „prawa do procesu administracyjnego”, wynikającego z konstytucyjnej zasady demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji). Zgodnie ze stanowiskiem przyjętym w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 23 lutego 2005 r. (sygn. akt OSK 1185/04), prawo do procesu ma podstawowe znaczenie dla interpretacji przepisów prawa materialnego w kwestii formy rozstrzygnięcia sprawy, w kierunku przyjęcia zasady załatwiania spraw jednostki w formie decyzji administracyjnej, gdy przepis prawa materialnego nie przewiduje *expressis verbis* innej formy załatwienia sprawy. Obywatel zatem ma prawo do tego, by jego wnioski były rozpatrywane w ramach przewidzianej prawem procedury, nie zaś poza nią.

Skoro więc działania władcze organów powinny być wykonywane w takich formach, które stwarzają jednostce możliwość obrony jej interesów w postępowaniu gwarantującym zachowanie standardów procesowych, a zachowanie takich standardów najpełniej gwarantuje rozstrzyganie sprawy administracyjnej w formie decyzji, zaś brak jest ich w razie przyjęcia innej (niż decyzja) formy konkretyzacji praw lub obowiązków jednostki, to tym samym koniecznym jest, aby w sytuacji, gdy ustawa nie wskazuje wyraźnie formy prawnej działania organu, lecz wynika z niej kompetencja organu do rozstrzygnięcia indywidualnej sprawy administracyjnej jednostki, obowiązywała decyzyjna forma rozstrzygnięcia takiej sprawy¹⁴.

Domniemanie załatwienia sprawy administracyjnej w formie decyzji administracyjnej jest uzasadnione również w świetle konstytucyjnego prawa do sądu (art. 45 ust. 1 Konstytucji). Gdyby rozstrzygnięcie administracji było podejmowane poza jakąkolwiek procedurą, możliwość skontrolowania legalności takiego rozstrzygnięcia byłaby iluzoryczna. Tym samym w demokratycznym państwie prawnym nie można dopuścić do sytuacji, w której wnioski jednostek mające znaczenie dla realizacji ich praw byłyby rozpatrywane poza procedurą. Jednostka powinna mieć gwarancję rozpoznania jej

---

¹³ Zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z 17 stycznia 2013 r., sygn. akt IV SA/GI 232/12.

¹⁴ Zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 12 lutego 2020 r. (sygn. akt: I SA/Łd 687/19).

wniosku w formie decyzji, wydawanej w odpowiedniej procedurze, która następnie podlega kontroli, co podkreślono w uchwale Naczelnego Sądu Administracyjnego z 24 maja 2012 r., sygn. akt: II GPS 1/12, w sprawie dotyczącej formy prawnej odmowy przyznania osobie z niepełnosprawnością środków z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych na podjęcie działalności gospodarczej.

Takie stanowisko Rzecznik Praw Obywatelskich przedstawił w sprawie rozstrzygniętej wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z 11 marca 2025 r. (sygn. akt: I Sa/Gd 862/24), w której osoba z niepełnosprawnością została poinformowana o nieprzyznaniu dofinansowania do uczestnictwa w turnusie rehabilitacyjnym, co zostało uzasadnione niedostateczną ilością środków otrzymanych z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w stosunku do istniejących potrzeb. Organ stał na stanowisku, że korespondencja w sprawie sposobu rozpatrzenia wniosku miała mieć wyłącznie informacyjny charakter.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku wskazał, że zagadnienie kwalifikacji charakteru aktu podejmowanego w sprawie przyznania dofinansowania kosztów turnusu rehabilitacyjnego ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych było już przedmiotem rozważań w orzecznictwie sądowo-administracyjnym, a stanowisko sądów nie było jednomyślne. Niemniej, mimo że niektóre sądy stoją na stanowisku, że nie istnieje akt prawny, który przewiduje wydanie decyzji w tego typu sprawach¹⁵, to zgodnie z dominującą i utrwaloną linią orzecniczą akt podejmowany w sprawie wniosku o przyznanie dofinansowania do turnusu rehabilitacyjnego ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych stanowi decyzję administracyjną¹⁶.

Pomimo uprawomocnienia się powyższego wyroku, dalsza korespondencja Biura RPO prowadzona z właściwym organem administracji ujawniła, że praktyka nie uległa zmianie, a obywatele wciąż są wyłącznie „informowani o sposobie rozpatrzenia sprawy”, bez pouczenia o możliwości skierowania odwołania lub skargi do właściwego

---

¹⁵ Zob. m.in. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z 2 sierpnia 2011 r. (sygn. akt II SA/Ol 410/11); wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z 11 września 2008 r. (sygn. akt II SA/Ke 399/08).

¹⁶ Zob. m.in. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z 22 stycznia 2015 r. (sygn. akt IV SA/Po 1014/14); wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z 3 grudnia 2013 r. (sygn. akt II SA/Bd 643/13); wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z 17 stycznia 2013 r. (sygn. akt IV SA/Gl 232/12).

wojewódzkiego sądu administracyjnego. Niemniej nawet skorzystanie z drogi sądowo-administracyjnej nie zabezpiecza interesów wnioskodawców. Dotarły do mnie bowiem informacje, że w nielicznych sprawach, w których obywatele zdecydowali się na skierowanie sprawy na drogę sądowo-administracyjną i uzyskali prawomocny wyrok uchylający decyzję o nieprzyznaniu wsparcia, po ponownym rozpatrzeniu sprawy, właściwe organy samorządowe miały po raz kolejny wydawać decyzje o odmowie wsparcia, uzasadniając je zakończonym rokiem budżetowym i brakiem możliwości przyznania dofinansowania za poprzednie lata.

Zgodnie z Informacją o wynikach kontroli przeprowadzonej przez Najwyższą Izbę Kontroli pod nazwą „Realizacja przez wybrane samorządy powiatowe województwa mazowieckiego zadań w zakresie zaopatrzenia osób z niepełnosprawnościami w sprzęt rehabilitacyjny, przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze” (znak: LWA.430.1.2024)¹⁷, dyrektorzy powiatowych centrów pomocy rodzinie mieli argumentować, że zastosowanie przepisów k.p.a. w przypadku realizacji zadań zamiast usprawniać proces podejmowania decyzji o dofinansowanie, w praktyce doprowadziłoby do znacznych utrudnień, zmniejszając jednocześnie efektywność udzielanego wsparcia, a liczne odwołania mogłyby wręcz sparaliżować pracę tych organów¹⁸.

Kontrolowane powiatowe centra pomocy rodzinie zwracały uwagę, że w przypadku braku możliwości udzielenia dofinansowania ze względu na niedobór środków finansowych w momencie rozpoznawania wniosku, odwołanie od rozstrzygnięcia miałyby albo stawać się bezprzedmiotowe, albo informacja o nieprzyznaniu dofinansowania musiałaby nie mieć charakteru ostatecznego, bowiem w przypadku przyznania powiatowi kolejnej transzy środków Funduszu powiatowe centra pomocy rodzinie powinny móc ponownie rozpoznać już złożone wnioski¹⁹. Ponadto realizacja zadań powiatu finansowanych ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych ma odbywać się w cyklach rocznych, a proces rozpatrywania odwołania od decyzji administracyjnej do samorządowego kolegium odwoławczego ma być długotrwały. Stąd niewydatkowana kwota z końcem roku musiałaby zostać zwrócona do Funduszu przed ostatecznym rozstrzygnięciem sprawy, co w praktyce

---

¹⁷ Dostęp pod adresem: <https://bip.nik.gov.pl/kontrole/P/23/085/LWA/> [dostęp: 16 grudnia 2025 r.].

¹⁸ Ibidem, s. 32.

¹⁹ Ibidem, s. 9.

oznaczałoby konieczność zwrotu środków, pomimo niezabezpieczenia potrzeb osób niepełnosprawnych²⁰.

Mając na uwadze powyższe, w szczególności zaś konstrukcję systemu udzielania dofinansowań w odniesieniu do konieczności zabezpieczenia praw osób wnioskujących o dofinansowanie, w szczególności prawa do kontroli rozstrzygnięcia organu administracji publicznej o nieprzyznaniu dofinansowania, pogłębionej analizy i rozważenia wymaga modyfikacja mechanizmu przyznawania dofinansowania do pobytu na turnusie rehabilitacyjnym poprzez precyzyjne wskazanie w odpowiednim akcie prawnym, że rozpatrzenie wniosku polega na wydaniu decyzji administracyjnej.

II. Wprowadzanie dodatkowych warunków uzyskania dofinansowania

Kolejną kwestią budzącą moje wątpliwości jest wprowadzanie przez samorządy dodatkowych – w stosunku do rozporządzenia o turnusach rehabilitacyjnych – warunków przyznania dofinansowania. **Modyfikacje** przyjmują najczęściej formę zarządzeń dyrektora właściwego organu samorządu lub uchwały samorządowego organu kolegialnego i **są wprowadzane aktami wewnątrznie obowiązującymi lub aktami prawa miejscowego. Praktyka ta budzi zdecydowany sprzeciw.**

Zdaję sobie sprawę, że środki przeznaczane na wsparcie osób (w tym osób z niepełnosprawnościami) ze swej natury są ograniczone i należy uznać je za dobro rzadkie. Niemniej istotne jest, aby ich rozdział był sprawiedliwy, nie prowadził do dyskryminacji i opierał się na właściwych uregulowaniach zawartych w przepisach prawa powszechnie obowiązującego.

Jedynie tytułem ilustracji omawianego problemu chciałbym zauważyć, że w jednej ze spraw prowadzonych w moim Biurze na wniosek obywatela²¹, powiatowe centrum pomocy rodzinie ustaliło zasadę, że dofinansowanie otrzymają tylko osoby z niepełnosprawnością w wieku do 16 lat oraz w wieku do 24 lat uczące się i nie pracujące, bez względu na posiadany stopień niepełnosprawności – z wyłączeniem

---

²⁰ Ibidem.

²¹ Znak sprawy Biura RPO: BPW.7061.1.2024.

osób z niepełnosprawnością, które posiadają orzeczenia o zaliczeniu do znacznego i do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności albo równoważne²².

Tymczasem prawodawca wskazał cztery kategorie osób jako tych, którym przysługuje pierwszeństwo w uzyskaniu dofinansowania, jednak nie wyróżnił w ramach tego katalogu żadnej z tych grup²³. Sytuacje, w których przy rozdziale środków na dofinansowanie do uczestnictwa w turnusie rehabilitacyjnym przyjmowane są kryteria promujące jedną konkretną grupę osób z niepełnosprawnością, co uniemożliwia pozostałym osobom, które w teorii są uprawnione do uzyskania wsparcia, skorzystanie z niego nawet przez 5 kolejnych lat, stanowią zatem nieprawidłową praktykę. Należy przy tym podkreślić, że tego typu działania podejmowane są przez organy samorządowe wobec niewystarczających środków w stosunku do wniosków składanych przez osoby uprawnione.

Trzeba jednak podkreślić, za wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 16 listopada 2017 r. (sygn. akt: I SA/GI 787/17), iż **pogląd, że brak dostatecznych środków finansowych w danym roku stanowi wystarczającą podstawę do odmowy dofinansowania, jest sprzeczny z § 6 ust. 3 rozporządzenia o turnusach rehabilitacyjnych**. Ponadto w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 15 stycznia 2020 r. (sygn. akt: I SA/Gd 1563/19) wskazano, że prawidłowa wykładnia przepisu § 6 ust. 3 rozporządzenia o turnusach rehabilitacyjnych nie zakłada wysunięcia wniosku, że uprawnia on organy do całkowitej odmowy przyznania dofinansowania do turnusu rehabilitacyjnego wnioskodawcy spełniającemu wszystkie kryteria uzyskania tego świadczenia. W ocenie sądu wskazany przepis **pozwała** jedynie – i to tylko w przypadku znacznego niedoboru środków Funduszu – **na dwa ograniczenia** w przyznaniu dofinansowania: albo w zakresie wysokości świadczenia (nie więcej niż o 20 %) albo jego częstotliwości (raz na dwa lata).

---

²² Ibidem.

²³ § 5 ust. 12 rozporządzenia o turnusach rehabilitacyjnych: „Pierwszeństwo w uzyskaniu dofinansowania mają osoby niepełnosprawne, które posiadają orzeczenia o zaliczeniu do znacznego i umiarkowanego stopnia niepełnosprawności albo równoważne, osoby niepełnosprawne w wieku do 16 lat albo w wieku do 24 lat uczące się i niepracujące bez względu na stopień niepełnosprawności.”.

Chciałbym zatem zaapelować o dokonanie analizy adekwatności i rozważenie przeznaczenia większych środków celem realizacji przez powiaty zadania dofinansowania do udziału w turnusach rehabilitacyjnych dla osób z niepełnosprawnościami. Udział w turnusie rehabilitacyjnym jest szczególnie ważnym elementem wsparcia tej grupy osób.

Mając na uwadze powyższe, działając na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz.U. z 2024 r. poz. 1264, ze zm.), zwracam się do Pani Minister z uprzejmą prośbą o zajęcie stanowiska odnośnie do przedstawionych wyżej problemów oraz o poinformowanie mnie o planowanych działaniach mających na celu zapewnienie dostępności wsparcia w postaci dofinansowania do udziału w turnusie rehabilitacyjnym dla osób z niepełnosprawnościami, uprawnionych na mocy przepisów powszechnie obowiązujących, z uwzględnieniem odpowiednich gwarancji prawno-organizacyjnych.

Będę również zobowiązany za poinformowanie, czy akty modyfikujące zasady przyznawania dofinansowania do uczestnictwa w turnusie rehabilitacyjnym, wydawane na poziomie samorządów, były przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej analizowane, w szczególności w zakresie równego traktowania osób wnioskujących o dofinansowanie.

Łączę wyrazy szacunku

Marcin Wiącek

Rzecznik Praw Obywatelskich

/-wydano i podpisano elektronicznie/

Do wiadomości:

1) Pani Maja Nowak

Pełnomocnik Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych

2) Pani Małgorzata Lorek

Prezes Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych